

Devrik Cümle Nidaları

– prens · 21 Ocak 2019

Son bir kez ulu çınarlara göz süzdük ayrılmaz bir ikilemin arasında kollarımız hiçbir zaman yalana yönelmedi ağzımız, yüzümüz hiçbir zaman çirkef karası olmadı. Sen sıcak iklimlerini getirdin sevda katarı yüklü odamıza bense gülüşümle besledim yalnızlığı duvardaki boş çerçevelerin içini doldurdu hayat hikâyemiz ve ekşimsi bir ayran bardağına bulaştı rujun sevmelerin ön safına geçti tenin.../Çoktandır devrik bir cümle yok bizim hanemizde çoktandır düşünce omuz başlarımız çöküntüde yüzümüzün nikabı düşmüş çoktandır. Bir kedi gülüşüne bir balık süzgecine dair mevzular çıkmıyor ayası geniş mağaramızdan... Sanki bu soğukta üşümedi ellerimiz sanki kıt kanat bölüşmedik ekmeğin en kurusunu yüreğin irisini eriğin etlisini...Şimdi! İçe dönük zamanların mihrabında kaybolmak var bir yarayı beş parmağa sarmak var eğer buna gücün varsa eğer insanlık davasından sözünü almışsan sev derim yalnızlıkları sokak şairlerini elleri buz kesmiş sokak çalgıcılarını rüzgârda ötelenmeyen perdeyi simit satan çocuğun ahlarnı sev ki üstüne yürek kondurulmayan sen özüne dönesin oğul...Bizler; kerem uykusunda yanan şirinin sol elmacık yanağının teriyiz nasıl aşka yanarsa o tenler bizde közüne bandık umutlarımızı, şiirlerimizi, türkülerimizi iç özümüzü...Ne zaman bir nida atılsa içten sözcüklerin kalkanı oldu dilimiz ve biz ben egosunu sürükleriz paçalarımızdan... Hep sahte gülümsemeler vardı hayat gailesinde kargalar çaldı ekmeğimizi tilkiler döktü şarabımızı ölüm timleri sardı gerdanı sahte ağlamalar sahte gözyaşları bizdik işte biz.../Devrik bir cümlenin nidalarında...